

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan bekræfte, at hr. Villy Søvnal er flink og hyggelig, det er jeg enig i.

Så vil jeg sige, at vi jo på en lang række områder har nogle forlig, som går på tværs. Der er tradition for brede forlig på bl.a. folkeskoleområdet. Jeg vil sige det sådan, at jeg ikke tror, at der er længere afstand, end at det er overkommeligt, at både Det Radikale Venstre og SF kan komme med i folkeskoleforligskredsen. Det synes jeg da ville være en fremragende idé.

Jeg er helt sikker på, at vi nok skal kunne finde ud af at lave politik sammen, men det vil selvfølgelig også være sådan, at når der kommer et nyt flertal, vil vi respektere de forlig, vi har indgået, også på folkeskoleområdet.

Kl. 10:51

Kl. 10:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 10:51

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg var glad for den sidste bemærkning om, at forligene kan fastholdes. Det er jo en lidt spændende situation. For hvis fru Helle Thorning-Schmidt skal sidde i Statsministeriet og fastholde forlig, som hr. Villy Søvnal i Finansministeriet ikke er med i, og som fru Margrethe Vestager, som jo så også har et eller andet højt ministerium, går jeg ud fra, heller ikke er med i, så bliver det en lidt speciel måde at have regering på.

Sagen er jo den, at Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre ikke har været med til at sikre flere timer i en række centrale fag, de har ikke været med til at sikre trinmål, de har ikke været med til at sikre nationale test. De har altså ikke villet være med til den her styring af fagligheden i folkeskolen. Derfor er det jo en lille smule bekymrende, og jeg er meget spændt på at høre, hvordan hr. Henrik Sass Larsen vil tackle både at være i regering med de her partier og samtidig respektere et forlig, som de her partier altså ikke er med i.

Kl. 10:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg tror faktisk, at jeg vil gøre det på nøjagtig samme måde, som jeg tror Det Konservative

Folkeparti gjorde det på, da de lige pludselig trådte i regering og vi havde et bredt forlig på folkeskoleområdet og de ikke var med. Så fandt man ud af det, man fandt i sin tid ud af, hvordan Det Konservative Folkeparti kunne tilslutte sig forligskredsen. Så jeg tror, at der vil være tale om nøjagtig samme fremgangsmåde, og vi skal nok finde ud af det.

Jeg er glad for, at man allerede er begyndt at spekulere over den situation, hvor der kommer en ny regering, for den er jeg helt overbevist om kommer.

Kl. 10:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har en kort bemærkning, er hr. Frank Aaen.

Kl. 10:53

Frank Aaen (EL):

Som bekendt har Enhedslisten stemt imod de der mange milliarder kroner, der er givet til bankerne, først og fremmest fordi vi mente, at det var urimeligt, at de blev givet uden betingelser, at regeringen hver gang sagde, at bankerne selv skulle bestemme, hvad skatteydernes penge skulle bruges til, og at staten under ingen omstændigheder skulle drive bank.

Nu er regeringen åbenbart kommet på andre tanker, har fået andre ideer; den driver faktisk bankvirksomhed. Og Danske Bank er åbenbart så trængt, at den nu er ved at tigge staten om at blive medejer i Danske Bank, staten bliver måske oven i købet den dominerende ejer i Danske Bank. Og det er vi meget godt tilfredse med, altså at der trods alt er sket den udvikling, og det ved jeg også at Socialdemokratiet er.

Derfor er mit spørgsmål til Socialdemokratiet: Hvad skal den demokratiske indflydelse og den magt, som staten nu får over bankerne, bruges til?

Kl. 10:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er jo enig i, at der er en alvorlig situation i hele den finansielle branche. Vi havde jo det udgangspunkt, at vi helst ikke ville have blandet os i det her, men vi havde også det udgangspunkt, som vi offentliggjorde meget tidligt, at hvis staten skulle ind og skyde penge i finansiell virksomhed, i bankerne, syntes vi også, at der skulle følge indflydelse med. Det var dér, vi fik at vide, at det var som i Nordkorea, tror jeg det hed sig – det og andet blev råbt efter os.